

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ข้อมูลทางการเงินที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของธนาคารออมสินในเขตภาค 7 ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ข้อมูลทางการเงินที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ของธนาคารออมสิน เขตภาค 7. ให้เป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบกิจการ SMEs ในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาข้อมูลทางการเงินของตนเอง เพื่อประโยชน์ในการจัดเตรียม สำหรับการยื่นขอสินเชื่อ SMEs กับธนาคารออมสินในเขตภาค 7 ต่อไปในอนาคต

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 46 ราย โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 50 และผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50 เช่นกัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.2 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมาคือ ระดับ ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 17.4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เป็นเวลา 5 – 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.1 รองลงมาเป็นเวลา 3 – 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.9

ข้อมูลทางการเงินของ SMEs ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs

โดยข้อมูลทางการเงินของ SMEs ที่ศึกษาในครั้งนี้ สามารถแยกได้ 2 ลักษณะ คือ ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพ และข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ซึ่งจะสรุปผลการศึกษาแยกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพ

จากผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เห็นว่า ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs อันดับแรกคือ ข้อมูลด้านหลักประกัน (4.73)

รองลงมาคือ ข้อมูลด้านเงินทุน (4.52) และข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่มีผลเป็นอันดับสุดท้ายคือ ข้อมูลด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ (3.99)

ทั้งนี้ ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพที่ทำการศึกษา สามารถแยกพิจารณาในแต่ละส่วนประกอบ ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ : คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เห็นว่า คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ คุณสมบัติด้านประสบการณ์ (4.93) รองลงมาคือ คุณสมบัติด้านความรับผิดชอบ (4.48) และคุณสมบัติด้านความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย(4.48) ส่วนที่มีผลเป็นอันดับสุดท้ายคือ คุณสมบัติด้านอายุ (2.89)

ด้านความสามารถในการชำระหนี้ : คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เห็นว่า ความสามารถในการชำระหนี้ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ความสามารถในการหารายได้ (4.91) รองลงมาคือ การมีรายได้ประจำเพียงพอที่จะชำระหนี้ (4.74) และที่มีผลเป็นอันดับสุดท้ายคือ แบบแผนการใช้จ่าย (3.48)

ด้านเงินทุน : คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อเห็นว่า ข้อมูลด้านเงินทุนที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ จำนวนส่วนของเจ้าของของผู้ขอ (4.96) และรองลงมาคือ จำนวนสินทรัพย์ของผู้ขอ (4.09)

ด้านหลักประกัน : คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อเห็นว่า หลักประกันที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ มูลค่าหลักประกันค้ำมูลหนี้ (4.91) และรองลงมาคือ เป็นหลักประกันที่ปลอดพันธะ (4.54)

ด้านสภาพทางเศรษฐกิจ : คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อเห็นว่า สภาพทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านการตลาด (4.96) รองลงมาคือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง (4.72) และที่มีผลอันดับสุดท้ายคือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี (3.11)

- ข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ

จากผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เห็นว่า ข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ข้อมูลในงบการเงิน (4.71) รองลงมาคือ ข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์งบการเงิน (3.84)

ทั้งนี้ ข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณที่ทำการศึกษาคั้งนี้ สามารถแยกพิจารณาในแต่ละส่วนประกอบ ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ด้านข้อมูลในงบการเงิน : คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เห็นว่า ข้อมูลในงบการเงินที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ข้อมูลจากงบกำไรขาดทุน (4.98) รองลงมาคือ ข้อมูลจากงบกระแสเงินสด (4.67) ส่วนที่มีผลอันดับสุดท้ายคือ ข้อมูลจากงบดุล (4.48)

ด้านข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์งบการเงิน คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์งบการเงินที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย (4.26) รองลงมาคือ การวิเคราะห์กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (4.07) ส่วนที่มีผลอันดับสุดท้ายคือ อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร (3.46)

ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs

จากผลการศึกษา พบว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุดคือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.63) รองลงมาคือ ปัญหากิจการไม่มีระบบการจัดการทางการเงินที่ดี ไม่มีการบันทึกรายการทางบัญชี ดังนั้นข้อมูลทางการเงินที่ได้รับจะ ได้จากการประมาณคาดคะเน (4.15) ส่วนที่มีความสำคัญอันดับสุดท้ายคือ ปัญหาเอกสารประกอบการเงินที่กิจการส่งมอบไม่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ (2.54)

ผลการศึกษาจากการเปรียบเทียบข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ นอกจากจะทำการศึกษา แล้วสรุปผลการศึกษาออกมาเป็นภาพรวม ซึ่งเป็นความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อทั้งกลุ่ม ดังรายละเอียดที่ได้สรุปผลการศึกษาไว้ข้างต้นแล้ว ผู้ศึกษายังได้ทำการเปรียบเทียบข้อมูลให้เห็นโดยละเอียดยิ่งขึ้น โดยทำการเปรียบเทียบข้อมูลที่ศึกษา ระหว่าง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับ ข้อมูลทางการเงินของ SMEs ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับ ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs

ซึ่งสามารถสรุปผลการเปรียบเทียบข้อมูลได้ดังนี้

การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับ ข้อมูลทางการเงินของ SMEs ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs

จำแนกตามเพศ

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เพศชาย เห็นว่า ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ด้านหลักประกัน (4.72) ส่วนข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ข้อมูลในงบการเงิน (4.72)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เพศหญิง เห็นว่า ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ด้านหลักประกัน (4.74) ส่วนข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ข้อมูลในงบการเงิน (4.69)

จำแนกตามอายุ

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี เห็นว่า ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ด้านหลักประกัน (4.79) ส่วนข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ข้อมูลในงบการเงิน (4.69)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี เห็นว่า ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ด้านหลักประกัน (4.72) ส่วนข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ข้อมูลในงบการเงิน (4.71)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี เห็นว่า ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ด้านเงินทุน (4.88) ส่วนข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ข้อมูลในงบการเงิน (4.75)

จำแนกตามระดับการศึกษา

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี เห็นว่า ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ด้านหลักประกัน (4.67) ส่วนข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด คือ ข้อมูลในงบการเงิน (4.89)

การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับ ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs

จำแนกตามเพศ

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เพศชาย เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญมากที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.48)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เพศหญิง เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.78)

จำแนกตามอายุ

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.60)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.60)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่

รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (5.00)

จำแนกตามระดับการศึกษา

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (5.00)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.57)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มี การศึกษาระดับปริญญาโท เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.75)

จำแนกตามระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งฯ ต่ำกว่า 1 ปี เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.75)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งฯ 1 – 2 ปี เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.57)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งฯ 3 – 4 ปี เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.57)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งฯ 5 – 6 ปี เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.57)

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 7 ปีขึ้นไป เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาที่กิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต (4.33)

อภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้รับจากคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านข้อมูลทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

โดยการเปรียบเทียบ แยกตามเพศ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อทั้ง 2 เพศ มีระดับความมีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ซึ่งจำแนกตามข้อมูลทางการเงินของ SMEs ไม่แตกต่างกัน

โดยการเปรียบเทียบ แยกตามช่วงอายุ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ มีระดับความมีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs จำแนกตามข้อมูลทางการเงินของ SMEs ในแต่ละช่วงอายุนั้นไม่แตกต่างกัน เว้นแต่ ข้อมูลทางการเงินของ SMEs ในด้านสภาพทางเศรษฐกิจเท่านั้น ที่คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี และช่วงอายุ 31-40 ปี เห็นว่ามีผล มาก (ค่าเฉลี่ย 4.18 และ 4.07) คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นว่ามีผล มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.40)

โดยการเปรียบเทียบ ตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าข้อมูลทางการเงินของ SMEs .ในด้านสภาพทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs แตกต่างกัน โดย

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เห็นว่ามีผล มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.27) แต่ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และปริญญาโทนั้น เห็นว่ามีผล มาก (ค่าเฉลี่ย 4.10 และ 4.18)

โดยการเปรียบเทียบ ตามระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อของ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ พบว่า ในด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ ด้านความสามารถในการชำระหนี้ ด้านหลักประกัน ด้านข้อมูลในงบการเงิน และด้านข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์งบการเงิน มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ไม่แตกต่างกัน

แต่ข้อมูลทางการเงินของ SMEs ในด้านเงินทุน คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่ ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ต่ำกว่า 1 ปี เห็นว่ามีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 4.13) แต่คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ 1-2 ปี, 3-4 ,5-6 ปีและ 7 ปีขึ้นไป เห็นว่ามีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.64,4.59,4.53 และ 4.50)

และในด้านสภาพเศรษฐกิจ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระยะเวลาในการดำรง ตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ต่ำว่า 1 ปี , 1-2 ปี และ 3-4 ปี เห็นว่ามีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.25,4.26 และ 4.20) แต่คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มี ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ 5-6 ปี และ 7 ปีขึ้นไป เห็นว่ามีผลต่อ การพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.04 และ 4.00)

ด้านปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อเพื่อธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม

เปรียบเทียบตามเพศของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ พบว่า

ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ด้านข้อมูลที่ได้รับจากกิจการไม่ครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ ด้านกิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนด เป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินใน อนาคต มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ ไม่แตกต่างกัน

แต่ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ด้าน เอกสารประกอบทางการเงินที่กิจการส่งมอบ ไม่เกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เพศชาย เห็นว่า มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ น้อย (ค่าเฉลี่ย 2.43) แต่คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เพศหญิง เห็นว่ามีความสำคัญต่อการ พิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.65)

ปัญหากิจการสร้างเอกสาร หลักฐานทางการเงินปลอม เพื่อนำมายื่นประกอบการขอสินเชื่อ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เพศชาย เห็นว่า มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ น้อย (ค่าเฉลี่ย 2.52) แต่คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เพศหญิง เห็นว่า มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.13)

และปัญหากิจการไม่มีระบบการจัดการทางการเงินที่ดี ไม่มีการบันทึกรายการทางบัญชี ดังนั้นข้อมูลทางการเงินที่ได้รับจะได้อาจการประมาณ คาดคะเน คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เพศชาย เห็นว่า มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.96) แต่คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เพศหญิง เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.35)

เปรียบเทียบตาม อายุของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ พบว่า

ปัญหาด้านข้อมูลที่ได้รับจากกิจการไม่ครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ ด้านเอกสารประกอบทางการเงินที่กิจการส่งมอบไม่เกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ ด้านกิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ ไม่แตกต่างกัน

แต่ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ด้านกิจการสร้างเอกสารหลักฐานทางการเงินปลอม เพื่อนำมายื่นประกอบการขอสินเชื่อ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ น้อย (ค่าเฉลี่ย 2.58) แต่คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 41-50 ปี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.90 และ 3.00)

เปรียบเทียบ แยกตามระดับการศึกษาของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ พบว่า

ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ด้านข้อมูลที่ได้รับจากกิจการไม่ครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ และด้านกิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อไม่แตกต่างกัน

แต่ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในด้านเอกสารประกอบทางการเงินที่กิจการส่งมอบไม่เกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าอุดมศึกษา และระดับปริญญาตรี เห็นว่า มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในระดับ น้อย (ค่าเฉลี่ย 2.00 และ 2.49) ส่วน

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.00)

ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในด้านกิจการสร้างเอกสารหลักฐานทางการเงินปลอม เพื่อนำมายื่นประกอบการขอสินเชื่อ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าอุดมศึกษา และระดับปริญญาโท เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในระดับ น้อย (ค่าเฉลี่ย 2.33 และ 2.50) ส่วนคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.94)

ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในด้านกิจการไม่มีระบบการจัดการทางการเงินที่ดี ไม่มีการบันทึกรายการทางบัญชี ดังนั้น ข้อมูลทางการเงินที่ได้รับจะได้จากการประมาณ คาดคะเน คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าอุดมศึกษา และระดับปริญญาโท เห็นว่า มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.33 และ 4.25) ส่วนคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี เห็นว่า มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 4.11)

เปรียบเทียบ แยกตามระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อพบว่า

ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ด้านกิจการไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ การกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อไม่แตกต่างกัน

แต่ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในด้านข้อมูลที่ได้รับจากกิจการไม่ครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อต่ำกว่า 1 ปี, 1-2 ปี, 3-4 ปี และ 7 ปีขึ้นไป เห็นว่า มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.75, 3.86, 3.55 และ 4.00) ส่วนคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ 5-6 ปี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.39)

ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในด้านเอกสารประกอบทางการเงินที่กิจการส่งมอบ ไม่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อต่ำกว่า 1 ปี, 3-4 ปี, 5-6 ปี และ 7 ปีขึ้นไป เห็นว่า มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในระดับ

น้อย (ค่าเฉลี่ย 2.50,2.55,2.44 และ 2.33) ส่วนคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ 1-2 ปี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.00)

ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในด้านกิจการสร้างเอกสารหลักฐานทางการเงินปลอม เพื่อนำมายื่นประกอบการขอสินเชื่อ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อต่ำกว่า 1 ปี, 3-4 ปี, 5-6 ปี และ 7 ปีขึ้นไป เห็นว่า มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.00,2.73,2.83 และ 3.17) ส่วนคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ 1-2 ปี เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.57)

ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ด้านกิจการไม่มีระบบการจัดการทางการเงินที่ดี ไม่มีการบันทึกรายการทางบัญชี ดังนั้นข้อมูลทางการเงินที่ได้รับจะได้จากการประมาณ คาดคะเน คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อต่ำกว่า 1 ปี และ 1-2 ปี เห็นว่า มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.50และ 4.28) ส่วนคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ 3-4 ปี, 5-6 ปี และ 7 ปีขึ้นไป เห็นว่า มีความสำคัญต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 4.09 ,4.11 และ 4.00)

ข้อค้นพบ

ในการศึกษา “ข้อมูลทางการเงินที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของธนาคารออมสิน เขตภาค 7” โดยศึกษากับ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนที่พิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติสินเชื่อ ได้พบว่า

ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เห็นว่า หลักประกัน มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด อันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาเรื่อง การอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินของรัฐ ที่ให้การสนับสนุนธุรกิจขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า การอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินของรัฐที่ให้การสนับสนุนธุรกิจขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่จะอนุมัติสินเชื่อในด้านหลักประกัน (สุทธิพร เกษมกุลทรัพย์,2543) โดยการพิจารณาหลักประกันของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ นั้น จะพิจารณาถึง มูลค่าของหลักประกัน นั้น ว่ามีมูลค่าเพียงพอกับจำนวนหนี้ หรือจำนวนสินเชื่อที่ยื่นขอ เป็นอันดับแรก ถัดมาจะพิจารณา

ถึงสิทธิของธนาคารต่อหลักประกัน คือ ต้องเป็นหลักประกันที่ปลอดพันธะ ธนาคารมีสิทธิในหลักประกันนั้นอย่างเต็มที่

และข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพของ SMEs ที่คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เห็นว่ามีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ มากที่สุด เป็นอันดับสอง คือ เงินทุน โดยคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ จะพิจารณาจาก ส่วนร่วมทุนของกิจการ ซึ่งอยู่ในรูปของจำนวนสินทรัพย์ของผู้ขอสินเชื่อที่มีอยู่ในกิจการ จากนั้นจะพิจารณาถึง จำนวนส่วนของผู้ขอสินเชื่อที่มีอยู่ในกิจการ

ข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เห็นว่า ข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณของ SMEs ด้านข้อมูลในงบการเงิน มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด เป็นอันดับแรก ซึ่งการศึกษาเรื่อง การใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อ ของธนาคารออมสิน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่สามารถนำข้อมูลทางการเงินบัญชีไปใช้ได้คือ ขั้นตอนการวิเคราะห์สินเชื่อ และการอนุมัติให้เงินกู้ การรับชำระหนี้ และการติดตามผลการดำเนินงาน การติดตามหนี้และแก้ไขหนี้ ข้อมูลทางการเงินที่นำไปใช้ในการบริหารสินเชื่อ ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด หมายเหตุประกอบงบการเงิน ใบแจ้งยอดเงินฝากธนาคาร (สิริพร ใจแพทย์, 2543)

การพิจารณาข้อมูลในงบการเงินของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ จะพิจารณาถึงข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในงบการเงินของกิจการ โดยจะพิจารณาจากงบกำไรขาดทุน เป็นอันดับแรก ถัดมาจะพิจารณาจากงบกระแสเงินสด

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์งบการเงิน คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อจะพิจารณาจาก การใช้อัตราส่วนทางการเงิน : อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย เป็นอันดับแรก และวิเคราะห์กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานเป็นอันดับถัดมา

ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เห็นว่า ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ปัญหาที่กิจการที่ยื่นขอสินเชื่อ ไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคต

โดยการศึกษาเรื่อง การอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินของรัฐ ที่ให้การสนับสนุนธุรกิจขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า “ความล้มเหลวในการอนุมัติสินเชื่อของ

สถาบันการเงินของรัฐ ได้แก่ระบบการบริหารสินเชื่อไม่ดีพอ การประเมินราคาหลักประกันสูงเกินจริง และมีมูลค่าไม่คุ้มหนี้ และการก้าวก้าวความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่สินเชื่อ ตลอดจนระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรที่ขาดประสิทธิภาพ” (สุทธิพร เกษมกุลทรัพย์, 2543) ซึ่งความล้มเหลวดังกล่าว ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องจาก กระบวนการพิจารณา และวิเคราะห์สินเชื่อ ซึ่งได้รับข้อมูลสินเชื่อไม่เพียงพอ อันเนื่องจากปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ในการศึกษาครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากปัจจุบันธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ เป็นกลไกที่สำคัญในการฟื้นฟูและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และรัฐบาลได้กำหนดมาตรการสนับสนุนกลุ่มอุตสาหกรรมและธุรกิจ ทั้งขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปอย่างต่อเนื่อง ราบรื่น และเกิดการพัฒนาขยายตัวต่อไป

ธนาคารออมสินได้มุ่งให้สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้มีเงินทุนไปใช้ในกิจการ ซึ่งกำหนดวงเงินยื่นขอสินเชื่อตั้งแต่ 1 แสนบาท จนถึง 50 ล้านบาท แต่ทั้งนี้มิใช่ว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยื่นขอสินเชื่อ จะได้รับอนุมัติสินเชื่อทุกราย หรือได้รับอนุมัติสินเชื่อตามวงเงินที่ยื่นขอสินเชื่อ

จากการศึกษา “ข้อมูลทางการเงินที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อเพื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของธนาคารออมสิน เขตภาค 7” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า ข้อมูลทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใดบ้าง ที่มีผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลการศึกษาพบปัญหาของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เมื่อใช้ข้อมูลทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการพิจารณาสินเชื่อ คือ (เรียงตามลำดับความสำคัญ)

1. ปัญหาที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยื่นขอสินเชื่อ ไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการ โอกาสในการแข่งขัน การเติบโต การสร้างกำไร ฯลฯ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินในอนาคตของธุรกิจ
2. ปัญหาที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยื่นขอสินเชื่อ ไม่มีระบบการจัดการทางการเงินที่ดี ไม่มีการบันทึกรายการทางบัญชี ทำให้คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ได้รับข้อมูลในลักษณะจากภาพรวม คาดคะเน
3. ปัญหาที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยื่นขอสินเชื่อ ให้ข้อมูลของกิจการแก่คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อไม่ครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์

4. ปัญหาที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยื่นขอสินเชื่อ สร้างเอกสาร หลักฐานทางการเงินปลอม เพื่อนำมายื่นประกอบการขอสินเชื่อ

5. ปัญหาที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยื่นขอสินเชื่อ ส่งมอบเอกสารประกอบการทางการเงินที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการขอสินเชื่อ

จากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปแนวทางหรือข้อเสนอแนะ แก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะยื่นขอสินเชื่อกับธนาคารออมสิน ได้ดังนี้

1. ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควรมีการเขียนแผนธุรกิจ ควรมีการกำหนดเป้าหมายของกิจการ วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจของกิจการ ฯลฯ ซึ่งไม่ได้มีข้อกำหนดว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะต้องมีครบทั้ง แผนธุรกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ฯลฯ หรือไม่ ซึ่งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมควรพิจารณาจากขนาดของธุรกิจของตน และข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าวควรมีความชัดเจน และสามารถเข้าใจได้ง่าย ข้อมูลเหล่านี้คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อเห็นว่า มีความสำคัญในการใช้สำหรับพิจารณาอนุมัติสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากที่สุด เนื่องจากเป็นข้อมูลที่สำคัญที่จะแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดในอนาคตของกิจการ ซึ่งสำคัญตามหลักการพิจารณาสินเชื่อ

2. ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควรมีการจัดทำบัญชี และมีระบบการจัดการทางการเงินที่ดี เป็นระบบ ระเบียบ เรียบร้อย ควรมีการบันทึกรายการทางการเงินบัญชี มีระบบการควบคุมทางบัญชีและทางการเงิน ซึ่งจะช่วยให้คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ เชื่อมั่นได้อย่างเพียงพอว่า ข้อมูลทางบัญชีและทางการเงินที่กิจการนำมาเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาขอสินเชื่อนั้น เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน เป็นข้อมูลที่ทันสมัย เป็นปัจจุบัน และทำให้คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อเชื่อถือได้ว่า ข้อมูลที่ได้รับไม่ใช่มาจากกาประมาณ คาดคะเน ซึ่งลดความน่าเชื่อถือของข้อมูลลงไป

3. ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่ควรที่จะสร้างเอกสาร หลักฐานทางการเงิน หรือหลักฐานประกอบการพิจารณาสินเชื่อที่ส่งมอบให้คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ซึ่งหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าว ทางคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อต้องตรวจสอบแหล่งที่มา และตรวจสอบความถูกต้องและสิทธิตามเอกสาร ซึ่งหากตรวจสอบพบว่า กิจการปลอมแปลง หลักฐานหรือเอกสารเพื่อนำมาประกอบการขอสินเชื่อแล้ว กิจการอาจไม่ได้รับการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ และรวมถึงไม่ควรส่งมอบเอกสารประกอบการทางการเงินที่ไม่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อด้วย